

Prof. zw. dr hab. Stefan M. Kwiatkowski

Warszawa, 21.12.2016r.

Akademia Pedagogiki Specjalnej

im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

Wydział Nauk Pedagogicznych

Recenzja

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Agnieszki Warteckiej – Ważyńskiej – w związku z postępowaniem habilitacyjnym prowadzonym na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Dr Agnieszka Wartecka – Ważyńska jest absolwentką Wydziału Turystyki i Rekreacji Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu (1998). Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii uzyskała na podstawie uchwały Rady Instytutu Socjologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w roku 2005 – na podstawie rozprawy „Społeczno – ekonomiczne uwarunkowania aktywności turystycznej młodzieży” (promotor: prof. dr hab. Jan Sikora).

Dr A. Wartecka – Ważyńska jest aktualnie zatrudniona na stanowisku starszego wykładowcy w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Turystyki w Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu oraz na stanowisku adiunkta w Wyższej Szkole Handlu i Usług w Poznaniu.

Na dorobek naukowy dr A. Warteckiej – Ważyńskiej, po uzyskaniu stopnia doktora, składają się 3 monografie (w tym monografia wskazana jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu Ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki – „Absolwenci uczelni wychowania fizycznego na rynku pracy w Polsce”, której będzie poświęcony oddzielny fragment recenzji), 52 rozdziały w monografiach (w tym 31 współautorskich), 38 artykułów (w tym 23 współautorskie), 3 nierecenzowane materiały konferencyjne (w tym 2 współautorskie) oraz 2 prace zbiorowe współredagowane i 1 recenzja.

W dorobku, o którym mowa zwraca uwagę znaczne rozproszenie tematyczne. W swoich publikacjach Habilitantka skupia się na różnych aspektach turystyki (polityka turystyczna, informacja turystyczna, infrastruktura turystyczna, agroturystyka, turystyka religijna, turystyka uzdrowiskowa, turystyka przemysłowa, parki krajobrazowe, farmy wiatrowe, przestrzeń krajobrazowo - przyrodniczo – kulturowa, rewalidacja obiektów zabytkowych, aktywność rekreacyjno - turystyczna, aktywność turystyczna młodzieży, transport w turystyce, przedsiębiorczość turystyczna, etyczny i wychowawczy wymiar turystyki wiejskiej). Znacznie trudniej doszukać się wątków pedagogicznych. Dotyczą one przede wszystkim kształcenia kadr dla turystyki (na poziomie średnim i wyższym), kapitału społecznego, rozwoju zainteresowań turystycznych i aktywności fizycznej młodzieży, kształtowania kompetencji zawodowych, czy też motywów wyboru studiów. Wypada zauważyć, że występują także publikacje z obszaru rynku pracy (praca zawodowa absolwentów, popyt na kwalifikacje zawodowe absolwentów, alternatywne formy zatrudnienia, społeczne aspekty rynku pracy), zarządzania (kultura organizacyjna firmy, organizacje uczące się) oraz publikacje nawiązujące do socjologii (socjologiczne aspekty turystyki, socjopsychologiczne aspekty outplacementu). W tej sytuacji trudno mówić o systematycznym rozwoju naukowym, o konsekwencji w pogłębianiu studiów i analiz. Chciałbym też podkreślić fakt, iż większość tekstów zamieszczonych w monografiach i czasopismach ma charakter współautorski (w przypadku tekstów kilkunastu budzi to zdziwienie).

Opinia o monografiach:

- „Turystyka młodzieży i jej uwarunkowania”. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2007, s. 150;
- „Wybrane uwarunkowania turystyki wiejskiej” (współautor: Jan Sikora). Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań 2013, s. 133.

Pierwsza monografia jest książką, a właściwie skryptem, przeznaczonym, jak pisze we wstępie (s. 8) Habilitantka, dla studentów kierunków o profilu turystycznym oraz dla słuchaczy szkół średnich i policealnych. Jest to skrypt wykorzystujący „... znaczącą część rozprawy doktorskiej” (załącznik nr 3, s. 3). Znajdujemy w nim propedeutyczne informacje dotyczące aktywności turystycznej młodzieży i funkcji turystyki, psychologicznych uwarunkowań potrzeb i motywacji, definicji osobowości i postaw społecznych. Zostały one wzbogacone wynikami badań Habilitantki – jednak bez odpowiedniego przedstawienia założeń metodologicznych i procedur badawczych. Doceniając znaczenie podjętej problematyki, staranność w doborze cytowanej literatury i

kompetentne komentarze do wyników badań własnych i innych badaczy, uważam, że analizowana praca nie spełnia wymagań stawianych publikacjom naukowym.

W drugiej monografii Habilitantka opracowała autorsko następujące podrozdziały:

- Potrzeba zrównoważonego rozwoju turystyki wiejskiej (s. 23 – 33),
- Zasoby ludzkie w dokumencie *Kierunki rozwoju turystyki w Polsce w latach 2008 – 2015* (s. 58 – 64),
- Edukacyjne aspekty kształtowania wymagań zawodowych i kultury osobistej w turystyce wiejskiej (s. 64 – 76),
- Turystyka edukacyjna na obszarach wiejskich. Studium przypadku (s. 76 -85),
- Pałace i dworki na wsi w rozwoju turystyki wiejskiej (s. 95 – 99),
- Potrzeba informacji w turystyce wiejskiej (s. 123 – 129).

Treści tych podrozdziałów są bardzo zróżnicowane. Habilitantka cytuje i omawia dokumenty rządowe (*Strategia rozwoju turystyki na lata 2008 – 2014*), oraz dane dotyczące usług hotelarskich, prezentuje wyniki badań własnych (interesujące poznawczo studium przypadku), charakteryzuje ideę turystyki biznesowej i opisuje system informacji turystycznej.

Wraz ze współautorem (Janem Sikorą) na kilku stronach przedstawia funkcje turystyki wiejskiej i bariery jej rozwoju (s. 20 – 23), funkcje parków dworskich (s. 89 – 94) oraz nieco szerzej omawia zagadnienia turystyki wiejskiej w perspektywie rozwoju wsi i rolnictwa (s. 103 – 117).

Analiza treści tej monografii upoważnia do stwierdzenia, że, poza odniesieniami do wyników badań własnych na temat aktywności turystycznej młodzieży przeprowadzonych w roku 2007, wątki edukacyjne występują sporadycznie (predyspozycje do zawodów hotelarskich, zajęcia pozalekcyjne, turystyka edukacyjna), na marginesie tytułowych rozważań skupionych wokół wybranych uwarunkowań turystyki wiejskiej. Nie jest to w żadnej mierze praca z zakresu pedagogiki.

Do dyscypliny „pedagogika” nie sposób także zaliczyć prac zbiorowych współredagowanych przez dr Agnieszkę Wartecką – Ważyńską:

- „Zdrowie i zabezpieczenie społeczne w badaniach młodych naukowców” (w autoreferacie występuje tytuł: „Społeczne uwarunkowania bezpieczeństwa”);

- „Wpływ autostrady A1 na rozwój turystyczny Ciechocinka”.

Pozostałe publikacje (z wyjątkiem monografii „Absolwenci uczelni wychowania fizycznego na rynku pracy w Polsce”) Habilitantka usytuowała (w autoreferacie) w czterech obszarach:

1. Rola edukacji ponadgimnazjalnej w kształtowaniu aktywności turystyczno – rekreacyjnej młodzieży w Polsce
2. Kształcenie na poziomie wyższym w zakresie kultury fizycznej i jego efekty wykorzystane na społeczno – edukacyjnym rynku pracy
3. Rola edukacji w rozwoju kapitału społecznego i ludzkiego oraz jego wykorzystanie w działalności turystycznej i agroturystycznej na obszarach wiejskich
4. Społeczno – edukacyjny wymiar zarządzania zasobami ludzkimi w turystyce i rekreacji

Do dokumentacji Habilitantka załączyła następujące teksty mające ilustrować dokonania naukowe mieszczące się w obszarze 1:

- „Kształcenie kadr dla potrzeb hotelarstwa na poziomie średnim” (informacja o zmianach ustawowych dotyczących systemu oświaty – z odniesieniami do przygotowania zawodowego do pracy w hotelarstwie);
- „Wymagania zawodowe i kultura osobista pracowników warunkiem humanizacji pracy w usługach hotelarskich” (klasyfikacja usług hotelarskich, cechy usług hotelarskich, składniki kultury zawodowej hotelarza);
- „Significance of selected social organisations in tourist activity of young people” (prezentacja wyników badań dotyczących uwarunkowań aktywności turystycznej młodzieży);
- „Kapliczki przydrożne szansą rozwoju lokalnej turystyki religijnej” (współautor: Jan Sikora) (funkcje turystyki religijnej, wykorzystanie kapliczek przydrożnych jako atrakcji turystycznej).

Są to w, w mojej ocenie, w dużej mierze teksty informacyjno – przeglądowe o charakterze popularno – naukowym (stwierdzenie to nie dotyczy wspomnianej wyżej prezentacji wyników badań oraz przyjętego do druku w „Studiach Edukacyjnych” artykułu „Edukacyjna rola szkoły i nauczyciela wychowania fizycznego w kształtowaniu aktywności fizycznej młodzieży”).

Obszar 2 reprezentują teksty:

- „Kształcenie kadr dla turystyki na poziomie wyższym a plany przyszłej aktywności zawodowej studentów kierunku turystyka i rekreacja Akademii

Wychowania Fizycznego w Poznaniu" (wyniki badań sondażowych przeprowadzonych w grupie 75 studentów);

-„Opportunities for using professional competencies acquired during university studies according to graduates of university schools of physical education" (wyniki badań prowadzonych wśród 229 absolwentów);

-„Instytucje zatrudniające absolwentów uczelni wychowania fizycznego w Polsce" (przegląd danych statystycznych – GUS, Bank Danych Regionalnych, EWIKAN, POT);

-„Etyka w kształceniu kadr dla branży turystycznej" (współautor: Jan Sikora) (wartości i normy profesjonalno – etyczne w turystyce, możliwości wprowadzenia ich do procesu kształcenia na kierunkach turystycznych; wykorzystano fragmenty innego opracowania Autorów).

Jest to przykład tekstów metodycznych skierowanych do nauczycieli akademickich. Wyniki badań mogą służyć modyfikacji planów i programów kształcenia.

Teksty wskazane przez Habilitantkę jako osiągnięcia naukowe z obszaru 3:

-„Human Capital – a Chance or Barrier to The Development of Agritourism in The Podkarpackie Region" (współautor: Jan Sikora) (uwarunkowania rozwoju agroturystyki w regionie podkarpackim – na tle danych statystycznych);

- „Społeczność wiejska w kształtowaniu funkcji agroturystyki" (współautor: Jan Sikora) (zestawienie cech liderów/przywódców w kontekście ich roli realizowaniu i rozwijaniu funkcji agroturystyki);

-„Kapitał ludzki i kapitał społeczny czynnikiem rozwoju agroturystyki" (współautor: Jan Sikora) (powtórzenie zestawienia cech liderów/przywódców zamieszczonych w poprzednim tekście, rozważania na temat relacji między poziomem wykształcenia ludności wiejskiej a liczbą gospodarstw agroturystycznych – z podziałem na województwa);

-„Kulturowe aspekty tożsamości wsi warunkiem rozwoju turystyki wiejskiej" (pałace, dworki, kapliczki przydrożne i kościoły drewniane jako czynniki wpływające na kształtowanie tożsamości kulturowej oraz rozwój turystyki wiejskiej);

-„Values and professional and ethical norms in rural tourism in Poland" (Współautorzy: Jan Sikora, Włodzimierz Kaczocho) (wartości etyczne i normy ich realizacji w turystyce wiejskiej).

Są to teksty, które mają charakter wprowadzeń, identyfikują jedynie problemy i wskazują na uwarunkowania rozwoju turystyki wiejskiej. Rodzajem wprowadzenia, tym razem w problematykę edukacyjną, jest także artykuł „Edukacyjne aspekty działalności agroturystycznej w Polsce” przyjęty do druku w czasopiśmie „Kultura – Społeczeństwo – Edukacja”.

Do obszaru 4 Habilitantka zaliczyła teksty:

-„Koncepcja organizacji uczących się a konkurencyjność przedsiębiorstw turystycznych” (współautorka: Bernadeta Hołderna – Mielcarek) (wyniki badań sondażowych przeprowadzonych wśród 109 studentów);

-„Socjopsychologiczne aspekty outplacementu” (współautor: Jan Sikora) (metody zwolnień pracowników);

-„Turystyka motywacyjna instrumentem zarządzania zasobami ludzkimi w przedsiębiorstwie” (współautor: Jan Sikora) (prezentacja idei turystyki motywacyjnej).

Powyższe teksty sygnalizują istotne problemy społeczne. Wymagają jednak rozwinięcia, podobnie jak relacjonowane badania, które są rodzajem pilotażu.

Inne przedstawione przez Habilitantkę teksty dotyczą aktywności prozdrowotnej:

-„Stan obecny i możliwości rozwoju turystyki uzdrowskiej w Polsce” (współautorka: Jowita Górka) (analiza warunków rozwoju turystyki uzdrowskiej – z uwzględnieniem danych demograficznych);

-„Wybrane uwarunkowania aktywności rekreacyjno – turystycznej seniorów” (analiza czynników determinujących aktywność rekreacyjno – turystyczną osób starszych).

Teksty te mogą stanowić podstawę pogłębionych studiów teoretycznych i badań empirycznych. Ich tematyka jest niezwykle aktualna.

Tematyka tekstów ze wszystkich wyróżnionych przez Habilitantkę obszarów dotyczy różnych aspektów turystyki, ze szczególnym uwzględnieniem turystyki wiejskiej. Zostały one opublikowane w czasopismach i pracach zbiorowych z tego zakresu. Wyraźnych akcentów edukacyjnych można doszukać się tylko w artykułach przyjętych do druku w czasopismach wydawanych przez Wydział Studiów Edukacyjnych UAM w Poznaniu. Jednak nawet te teksty nie są osadzone w teorii pedagogicznej.

Dr Agnieszka Wartecka – Ważyńska kierowała 3 projektami badawczymi:

- „Uwarunkowania aktywności turystycznej młodzieży” (podstawa rozprawy doktorskiej);

- „Modele kariery zawodowej absolwentów szkół wyższych o profilu turystycznym w aspekcie integracji europejskiego rynku pracy” (podstawa rozprawy habilitacyjnej);

- „Aktywność rekreacyjno – turystyczna kobiet 50+ wybranych środowisk społecznych” (projekt w toku).

Są to projekty wewnętrzne - realizowane na Wydziale Turystyki i Rekreacji Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu.

O aktywności naukowej dr Agnieszki Wardeckiej – Ważyńskiej świadczy udział w 36 konferencjach, w tym:

- w 11 konferencjach międzynarodowych,
- w 25 konferencjach krajowych.

Na konferencje międzynarodowe przygotowała 7 referatów, na konferencje krajowe 8. W ramach 4 konferencji brała udział w kilkudniowych stażach („pobytach konferencyjno – studyjnych”). Była też w przypadku 4 konferencji w ich komitetach organizacyjnych.

Elementem dorobku naukowego dr A. Wardeckiej – Ważyńskiej są też recenzje (4) publikacji.

Dr A. Wardecka – Ważyńska bierze udział w pracach zespołu recenzentów czasopism wydawanych przez: Akademię Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie - „Turystyka i rekreacja” oraz przez Akademię Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu - „Studies in Physical Culture and Tourism”.

W działalności dydaktycznej Agnieszki Wardeckiej – Ważyńskiej zwraca uwagę liczba i różnorodność prowadzonych przedmiotów. Wystarczy wymieni: socjologię, socjologię pracy, socjologię czasu wolnego, socjologię z elementami psychologii pracy, politykę społeczną, politykę turystyczną, europejską politykę społeczną, organizację i zarządzanie, zarządzanie zasobami ludzkimi, zarządzanie przedsiębiorstwem hotelarskim, zarządzanie turystyką uzdrowiskową, zarządzanie projektami hotelarskimi, funkcjonowanie i organizację zakładu hotelarskiego, planowanie w turystyce i rekreacji, usługi turystyczne, marketing w hotelarstwie, a także pilotaż i przewodnictwo oraz protokół dyplomatyczny. Jak łatwo zauważyć nie występują wśród nich przedmioty pedagogiczne.

Do działalności dydaktycznej można zaliczyć opiekę naukową nad studentami przygotowującymi prace licencjackie i magisterskie oraz nad słuchaczami studiów podyplomowych przygotowującymi prace dyplomowe. Pod kierunkiem dr A. Warteckiej – Ważyńskiej powstało 19 prac magisterskich, 21 licencjackich i 71 prac dyplomowych na studiach podyplomowych.

W sferze działalności organizacyjnej dr Agnieszki Warteckiej – Ważyńskiej na uwagę zasługuje członkostwo w:

- Polskim Stowarzyszeniu Turystyki;
- Polskim Stowarzyszeniu Naukowym Animacji, Rekreacji i Turystyki (sekretarz Zarządu).

W swojej macierzystej Uczelni dr Agnieszka Wartecka – Ważyńska jest członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, opiekunem I roku studentów studiów niestacjonarnych oraz pełni funkcję p.o. kierownika Studiów podyplomowych „Zarządzanie gospodarką turystyczną i hotelarstwem”. Jest też egzaminatorem (przedmioty zawodowe z zakresu hotelarstwa) Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Poznaniu.

We wniosku skierowanym do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Habilitantka jako osiągnięcie naukowe wskazuje monografię „Absolwenci uczelni wychowania fizycznego na rynku pracy w Polsce” (w rzeczywistości chodzi o jedną uczelnię) wydaną przez Akademię Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu w roku 2014. Struktura monografii jest typowa dla tego typu prac – wyróżnia część teoretyczną (precyzyjnie rzecz ujmując – informacyjną) i empiryczną.

Część teoretyczna/informacyjna obejmuje 3 rozdziały. W pierwszym z nich („System edukacji na poziomie wyższym w Polsce z uwzględnieniem uczelni wychowania fizycznego”, s. 10 - 49) Habilitantka omawia strukturę systemu kształcenia w Polsce, przedstawia wybrane informacje dotyczące rozwiązań strukturalnych przyjętych w krajach Unii Europejskiej, przytacza odpowiednie fragmenty dokumentów unijnych. Na tym tle analizuje tendencje organizacyjno – programowe oraz dane statystyczne odnoszące się do kształcenia na poziomie wyższym w zakresie kultury fizycznej – z uwzględnieniem problematyki jakości kształcenia (a nie jak w tytule podrozdziału 1.4 jakości **systemu** kształcenia) i wymagań rynku pracy w dziedzinie kompetencji absolwentów. W rozdziale drugim („Absolwenci wyższych uczeni, w tym uczelni wychowania fizycznego w Polsce”, s. 50 – 64) znajdujemy wybiórcze dane na temat przygotowania studentów do poszukiwania pracy i realizacji przyszłych zadań zawodowych, poziomu bezrobocia oraz przyczyn i skutków

tego zjawiska. Z kolei rozdział trzeci („Społeczne funkcje rynku pracy absolwentów uczelni wychowania fizycznego”, s. 65 – 102) jest poświęcony przeglądowi literatury (przede wszystkim z zakresu ekonomii, socjologii i zarządzania) na temat rynku pracy (podstawowe pojęcia, definicje) i jego społecznych funkcji (prestż społeczny zawodu, wynagrodzenie, zadowolenie z pracy, awans zawodowy, styl życia, doszkąćanie i doskonalenie zawodowe).

W analizowanych rozdziałach tej części monografii nie można doszukać się nawiązań do funkcjonujących teorii pedagogicznych opisujących i wyjaśniających złożone zjawiska i uwarunkowania kształcenia na poziomie wyższym, proces przechodzenia ze szkoły wyższej na rynek pracy oraz sytuację absolwentów na tym rynku. Teorie pedagogiczne są zastąpione informacjami i danymi (często podstawowymi) z różnych dyscyplin - pozbawionymi pogłębionych komentarzy.

Część empiryczną otwiera rozdział czwarty - „Metodologiczne podstawy badań własnych” (s. 103 – 121). Habilitantka prezentuje w nim cel badań (skoncentrowany na celu poznawczym), formułuje problem badawczy (w kategoriach bardzo ogólnych), przedstawia pytania i odpowiadające im hipotezy, uzasadnia wybór metod i technik badawczych oraz charakteryzuje osoby badane. Przyjęte podstawy (założenia) badań budzą szereg wątpliwości. Dotyczą one w pierwszej kolejności układu pytań badawczych. Odpowiedzi na nie mogą dostarczyć, i w rezultacie przeprowadzonych badań dostarczają, jedynie elementarnych informacji diagnostycznych. Uwaga ta dotyczy przede wszystkim pytań nr 2, 5 i 7 (s.114). Związane z tymi pytaniami hipotezy są dosyć oczywiste. W tym miejscu wypada zapytać o celowość formułowania hipotez w badaniach dotyczących diagnozy stanu. Zgadzam się z Habilitantką, że „metoda badań sondażowych opinii społecznej jest jedną z najważniejszych metod zbierania danych w naukach społecznych ...” (s.116), ale nie powinna w rozprawie habilitacyjnej być metodą dominującą, a w zasadzie jedyną (inne wskazane metody badań: analiza literatury oraz analiza dokumentów urzędowych poprzedzają z reguły moment podjęcia badań). Z charakterystyki osób badanych wynika, że nie uwzględniono tak istotnych danych, jak np. sytuacja rodzinna i materialna (w momencie wyboru kierunku kształcenia), wykształcenie i zawód rodziców, czy też rodzaj działalności (podejmowanych działań) między ukończeniem studiów a podjęciem pierwszej pracy. Wątpliwości rodzi też analiza narzędzia badawczego – ankiety skierowanej do absolwentów. Składa się ona z 7 pytań, które być może zaspakają oczekiwania Uczelni w zakresie ustawowego badania losów absolwentów, ale nie pozwalają na analizę uzyskanych odpowiedzi w szerszym, pedagogicznym kontekście.

Poza tym w tego typu badaniach pytania są również kierowane do pracodawców.

Wskazane mankamenty występujące w metodologicznych podstawach badań mają swoje konsekwencje w treściach rozdziałów prezentujących wyniki badań.

I tak w rozdziale piątym („Motywacja wyboru studiów przez absolwentów uczelni wychowania fizycznego”, s. 122 – 145) prezentowane są wyniki odpowiedzi na pytanie nr 1 „Jakie czynniki decydowały o wyborze przez Pana(ią) kierunku kształcenia? Otrzymane odpowiedzi pozwoliły na wyróżnienie dosyć oczywistych motywów wewnętrznych i zewnętrznych. Analizy tych odpowiedzi przeprowadzone przez Habilitantkę skupiają się na prostych analizach typu ilościowego. W rozdziale piątym („Kompetencje absolwentów uczelni wychowania fizycznego i ich instytucjonalne wykorzystanie”, s. 146 – 203) można poznać wyniki odpowiedzi na pytanie nr 7 dotyczące oceny przygotowania absolwentów w zakresie kompetencji zawodowych. Tym razem analizom ilościowym towarzyszą w szerszym zakresie analizy jakościowe. Habilitantka umiejętnie nawiązuje do wyników innych badań, przedstawia także propozycje nowych rozwiązań organizacyjnych i programowych.

Przechodząc do oceny całości kształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Agnieszki Wardeckiej – Ważyńskiej chciałbym wyraźnie podkreślić, że **nie** jest to dorobek, którego istotna część mieści się w dyscyplinie naukowej „pedagogika”. Doceniam przy tym aktywność dr A. Wardeckiej – Ważyńskiej w podejmowaniu się prowadzenia niezwykle bogatej palety zajęć dydaktycznych, ale jednocześnie uważam, że nie sprzyja to koncentracji na zagadnieniach podjętych w nurcie badawczym. Działalność organizacyjną dr A. Wardeckiej – Ważyńskiej oceniam na poziomie minimalnym.

Jak już wspomniałem teksty dr Agnieszki Wardeckiej – Ważyńskiej nie mają wiele wspólnego z pedagogiką. Dotyczą, w swym głównym nurcie, istotnych dla rozwoju społeczno – gospodarczego problemów turystyki, w tym turystyki wiejskiej. W żadnym przypadku nie mogę ich zaliczyć do osiągnięć z zakresu pedagogiki.

Przedstawiona do oceny monografia „Absolwenci uczelni wychowania fizycznego na rynku pracy w Polsce” ma liczne mankamenty natury metodologicznej. Wyniki przeprowadzonych badań nie wnoszą niczego nowego do teorii i praktyki pedagogicznej. Habilitantka ma niewielkie doświadczenie w kierowaniu projektami badawczymi (nie kierowała i nie brała udziału w realizacji projektów międzynarodowych, nie kierowała projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich), nie

sprawowała opieki nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, nie odbyła staży w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich (trudno do staży zaliczyć kilkudniowe pobyty „konferencyjno – studyjne”).

Reasumując uważam, że osiągnięcia naukowe dr Agnieszki Warteckiej – Ważyńskiej, w tym monografia „ Absolwenci wychowania fizycznego na rynku pracy w Polsce” , **nie spełniają** wymagań sformułowanych w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki – nie stanowią bowiem znacznego wkładu w rozwój pedagogiki. Jestem przekonany, że dorobek naukowy dr Agnieszki Warteckiej – Ważyńskiej nie może stanowić podstawy do nadania Jej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

